

mer mig, at der er Grund til at røre ved Spørgsmaalet igen. Det maa vel erindres, at det er den Slags Spørgsmaal, som bedst afgøres paa Tidspunkter, hvor der ikke er store Stridigheder. Nu ved jeg vel, at vi netop i Dag venter paa, at der skal komme en Overenskomst, men det er jo ikke i en Interessekonflikt, der vedrører koncessionerede Virksomheder. Hvis der imidlertid paa ny kommer Interessekonflikter i koncessionerede Virksomheder — for at bruge det Udtryk, der er anvendt i det nævnte Forligs Punkt 6 —, er det egentlig for sent at tage Spørgsmaalet op, det vilde være heldigt, om man i saa Fald havde overvejet, hvorvidt der var Grund til at gaa til at indføre tvungen Voldgift. Jeg vil benytte Lejligheden til at henstille til den højtærede Indenrigsminister, at det Spørgsmaal paa ny tages op, og at Indenrigsministeren tager Initiativet til at faa et saadant Udvalg nedsat, som man fra begge Sider i sin Tid erklærede sig villig til at gaa med til. Et saadant Udvalg maatte antagelig nedsættes under Forsæde af Forligsmanden.

Inden jeg slutter, vil jeg gøre opmærksom paa, at der er en Vanskelighed for Forligsinstitutionen, nemlig at den ikke har egne Lokaler. Saa længe Forligsmanden var Departementschef i Statistisk Departement, gik det, men at forlænge, at han skal jage Personalet i Statistisk Departement ud nu, da han ikke længere er Departementschef der, synes jeg er for meget. Det blev allerede i Fjor paa Forligsmandens Foranledning forsøgt, om der ikke var Mulighed for at faa Lokaler her i Rigsdagsbygningen, og jeg ved, at dette atter i Aar er blevet forsøgt, men da det var paa et Tidspunkt, hvor Rigsdagen var samlet, mente man ikke at turde disponere over de Lokaliteter, der maaske kunde være Tale om. Sagen er nemlig den, at man ikke paa Forhaand ved, hvor mange Værelser man vil faa Brug for. Selvfølgelig begynder man at drøfte Stillingen i et Plenarmøde, men senere hen er det nødvendigt, at Parterne faar Lejlighed til indbyrdes at forhandle. Jeg tror ikke, det er heldigt, at Forhandlingerne finder Sted i Arbejdsgivernes eller Arbejdernes specielle Lokaler; det vilde være heldigt, om de kunde foregaa paa et Sted, der, set fra begge Parter Synspunkter, er fuldstændig neutralt. Jeg mener, at i saa Henseende er Rigsdagsbygningen et udmærket Sted, men naar Rigsdagen er samlet, kan det maaske nok være vanskeligt at afstaa de fornødne Lokaler. Jeg

henstiller derfor dels til den højtærede Indenrigsminister og dels til Finansudvalget, hvem denne Sag antagelig vedrører, om der ikke var Grund til at ofre det fornødne Beløb for at kunne leje passende Lokaler. Det er forhaabentlig ikke saa nær hver Maaned, disse Lokaler skal bruges, men det skulde dog være mærkeligt, om der ikke et eller andet Sted skulde kunne skaffes saadanne Lokaler, selv om de ganske vist maa kunne stilles til Raadighed med faa Timers Varsel. Under Hensyn til den Betydning, som Forligsmandens Virksomhed fremdeles kan faa i Samfundet, tror jeg, det er forsvarligt at ofre nogle Penge — hvis det viser sig nødvendigt — for at skaffe Lokaler. Dette er ganske vist et Spørgsmaal, der ikke staar i direkte Forbindelse med Lovforslaget, men netop fordi jeg havde Lejlighed til at beskæftige mig med det i Fjor, og fordi jeg forstaa, at Vanskelighederne er blevet dobbelt store, efter at Forligsmanden ikke længere er Departementschef i Statistisk Departement, har jeg villet benytte Lejligheden til at nævne det og henstille, at man søger at finde Lokaler et eller andet Sted, selv om det skulde blive en forholdsvis dyr Leje. Forligsinstitutionen har jo kostet Staten meget ringe Beløb i Forhold til den overordentlige store Betydning, den har haft for Samfundet. Ogsaa dette fortjener Forligsmanden Tak for. Men dette at Institutionen i økonomisk Henseende hidtil har været billig, behøver ikke at betyde, at man ikke nu kan ofre det fornødne Beløb for at skaffe Forligsinstitutionen, ogsaa hvad det ydre angaar, de gunstigst mulige Betingelser at virke under.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Fremme.

Martin Olsen: Naar vi skal til at revidere Love, der har en Revisionsbestemmelse, viser det sig i Regelen, at denne Revisionsbestemmelse har været ret overflødig. Det gaar mange Gange saaledes, at naar vedkommende Minister eller Institution skal til at spekulere over, hvad der nu skal revideres, er der ikke megen Anledning til at lave om paa Loven; det hele har virket ret tilfredsstillende efter sit Formaal. Dette tror jeg, man kan sige her. Det ringe Omfang, hvori der er foreslaaet Ændringer i den bestaaende Lov, viser netop, at den har virket efter sit Formaal og ikke trænger til store Forandringer til Trods for, at den nu har